

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Dissertatio Philologica De Sepultura Josephi Patriarchae

**Carpzov, Johann Benedict
Ibbeken, Rudolph**

Lipsiae, 1697

§. VI

urn:nbn:de:bsz:31-10271

posito *Tiphcha* pro *Munach*, in verbo יְהוֹשֻׁעַ ἐμφατικώτερος efferendo, ad singularem Rubeni fervorem, & ardentissimum effectum, indeq; proveniente cripiendi conatum exprimendum. Id quod aliis exemplis probatum dedit *Wasmuthus Instit. Accent. Reg. V. p. 136. sq.* Hic ergo *Josephus* suam fratribus mortem nunciaturus: *Ego*, inquit, *mori*or. *Ego*, inquam, qui non frater modò vester, sed & vivo aq; ac mortuo Parente, pater vobis exstiti; ille *ego*, qui & Patris pater & pater totius *Ægypti* fui; *ego* morior, quo vivente aurea tempora habuistis, sed mortuo novus Rex exsurgat, qui vos, vestrosque posteros crudelissimè suppressere conabitur. Absit tamen ut animum despondeatis, dum *ego* morior; quia *Deus visitando visitabit vos*, &c. Ur adeo simul oppositio inter אֲנִי *ego*, & אֱלֹהִים *Deus* autem, fiat ἐμφατικώτερον. Atque hanc ipsam emphasis attendendam esse docet *R. Abarbanel Comm. b. l. f. CXXIII. col. 3.* licet de Accentuatione parum sollicitus: $\text{דָּבַר עַל לִבְּךָ כְּאָמַרְךָ אֲנִי מֵת רַחֵם לִי לֵאמֹר לֹא אֶכְלֵךְ לְהַעֲרִיךְ לִבְּךָ עַד אֲבֵל עֵינַי אֶל תְּתוֹאשׁוּן כִּי פֶקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלֶה אֶל תְּתוֹאשׁוּן כִּי פֶקֶד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהִעֲלֶה$ *Loquebatur ad cor ipsorum, cum diceret: EGO MORIOR, q. d. Non potero amplius prodesse vobis; Interim tamen, licet id ita sit, ne despondeatis animum, quia visitando visitabit vos Deus, & educet vos ex terra hac, &c.*

§. VI. His de Grammatica & de Accentuatione ad Textum sacrum præmissis, *Flavium Josephum* conteramus, qui mortem & sepulturam *Josephi Patriarchæ*, *libr. II. Antiquit. Judaic. cap. IV. fol. 53. seq.* his verbis describit: $\text{Τελειτῶ δὲ καὶ ἔτι (Ἰωσήφ) ἐπὶ βιωσῶς ἐκατὸν καὶ δέκα, θαυμάσιον τὴν ἀρετὴν γενόμενος, καὶ λογισμῶ πάντων διοικῶν, καὶ τὴν ἐξουσίαν λαμβανόμενος. ὁ δὲ καὶ τῆς ποιότητος Ἀδαμίου μίας αἰτίας αὐτῷ πρὸς τοῖς αἰγυπτιοῖς, ἀλλαχόθεν ἤκουεν καὶ μετὰ τοῖς αὐτοῖς κακοπραγίας, μετὰ ἧς παρερήματον ὑπέσχετο. τελειτῶσι ἡ αὐτῷ καὶ οἱ ἀδελφοὶ ζήσαιτες, Ἀδαμίουως ἐπὶ τῆς αἰγύπτου. Καὶ τῶτων μὲν τὰ σώματα κομίσαντες μετὰ χρόνον αὐτῶν οἱ ἀπὸγονοὶ καὶ οἱ παῖδες, ἐθαύσαν ἐν χεβρωνί. τὰ ἡ Ἰωσήφως ὅτι ὕστερον ὅτε μετανέστησαν ἐκ τῆς αἰγύπτου οἱ ἐβραῖοι εἰς τὴν χαναναίαν ἐκόμεσαν. ἔτιως γὰρ αὐτὸς ὁ Ἰωσήφως ἐξώρκει. i. e. Moritur autem & ipse, (Josephus) centesimo & decimo vite anno exalto, vir admirabili virtute praeeditus, in omnibus negotiis prudens, & potestate bene usus: quibus artibus fa-$

Etum est, ut neque externum genus, neq. calamitas, de qua diximus, quicquam effecerit, quo minus ad summam dignitatem eveheretur. Reliqui etiam fratres, pitâ feliciter exactâ, in Ægypto sunt mortui, quorum corpora filii & nepotes in Hebronem relata sepeliverunt. Josephi autem ossa postea translata, sunt in Chananaam per Hebræos, dum ex Ægypto populariter migrarent. Hoc enim ipse adjuratis prius mandaverat. Hæc ille, qui (1.) vera quidem narrat, cum exuvias fratrum quoq; Josephi, æque ac ipsiusmet Josephi ex Ægypto in Palæstinam translatas memorat, quod sine dubio è majorum traditione hausit. Hæc tamen quia (2.) eodem tempore, quo DEI jussu, Duce Mose, egressi cineres atque ossa Josephi secum apportabant, factum hoc asserit, uti inferius exponetur, ipse incertus fuisse Historicus videtur, an à sua quisque tribu statim à morte conditorio illatus, & postea solius Josephi ossa in solenni exodo translata fuerint? quod ferè contra suorum fidem affirmat. Idem (3.) de sepulturæ loco conspicimus, relinqui lectorem ambiguum, utrum Josephus eodem cum fratribus in Hebrone, an alio alibi sit tumulatus? In eo autem (4.) manifestè fallitur, quod Hebronem statuit sepulcrorum fratrum corpora excipientium locum. Falsum hoc esse, docuit Stephanus omni exceptione major, *Act. VII, 5. 16.* ubi non Hebrone, sed in agro Sichemítico terræ mandata ait: ἐπιλάσθησαν αὐτῶν καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν. καὶ μετέθηκεσαν εἰς Συχέμ, καὶ ἐτάφησαν ἐν τῷ μνήματι ὃ ἐὼν ἦσκετο Ἀβραάμ, πρὶν δὲ γερῆσαι πρὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐμμορῆ & Συχέμ. Mortuus est ipse (Jacobus) & patres nostri (in Ægypto.) & translati sunt in Sychem, & positi sunt in sepulchro, quod erit Abraham pretio argenti à filiis Hemor, filii Sychem. Quod testimonium etsi Flavius ignorabat, non tamen excusari potest ipsius error, cum illo adhuc tempore omnium sermones conditoria ista celebrarint. Nam & Hieronymus Paulam memorat transivisse Sichem, atq; inde divertentem vidisse duodecim Patriarcharum sepulcra, ut habetur in Epitaphio illius *Epist. XXVII. ad Eustochium virginem, Tom. 1. opp. fol. 113.*

§. VII. Jam ut rem ordine persequamur, singula, quæ ad sepulturæ hujus historiam observanda sunt, in *Antecedentia*, ipsum *Factum*, & *Consequentia* dispartiemus.

§. IIX. Ad *Antecedentia* pertinet (1.) Josephi de ea mandatum, quod moriturus dedit fratribus. Fratribus, inquam, aliter ac ejus Pater Jacobus fecerat, qui eum non in Ægypto, sed in Palæstina sepeliri simi-